09/01/2019

Ο Άγιος Νεκτάριος θαυματουργεί στην Κορέα

/ Γνώμες

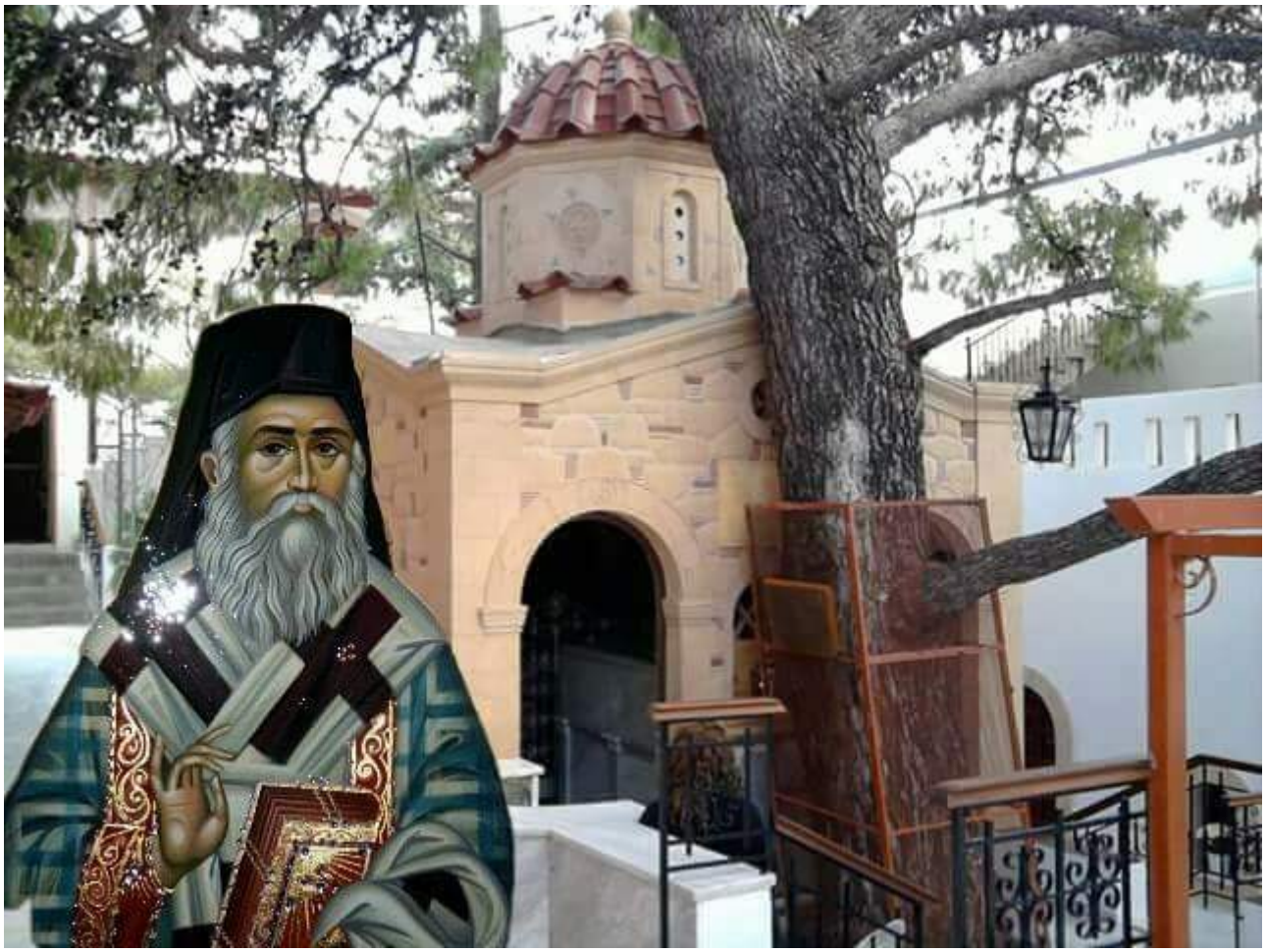

Διηγείται ο π. Ανανίας Κουστένης: Είχα πει προχθές να πούμε ένα θαύμα που έκανε ο άγιος στην Κορέα. Εδώ δεν λέει πότε έγινε αυτό το θαύμα, αλλά έγινε, σε μια κυρία από το κλιμάκιο της ιεραποστολής, που όπου να πας, σ' όλο τον κόσμο, βρίσκεις Έλληνες.

Έγινε αυτό το πραγματάκι, ήταν Κυριακή πρωί, να μη σας το διαβάσω, είναι πολλά, θα σας πω τα κύρια σημεία. Έπεσε η κυρία, κατέβηκε τις σκάλες, πήγε να πάρει τη ζακέτα της, έπεσε, έσπασε τα πόδια της, τη σπονδυλική στήλη και το λαιμό. Τη βάλανε, λοιπόν, στο κατάλληλο κρεββάτι, εκεί, πρόχειρα, και η καημένη, καθώς ήταν μέσα στους πόνους, ούρλιαζε.

«Συνέχισα», λέει η ίδια, «να προσεύχομαι στον άγιο Νεκτάριο, για να επέμβει εκείνος και να αποτρέψει την εγχείρηση.

Ξαφνικά, μέσα από τις οπές του τεράστιου κολλάρου που φορούσα και καθώς

ήμουν οριζοντιοποιημένη με τον ορθοπεδικό εξοπλισμό στο φορείο, βλέπω κάποιον κληρικό στο δεξιό διάδρομο να έρχεται τρέχοντας προς το μέρος που βρισκόμουν. Αλλά μετά έχασα την οπτική επαφή μαζί του.

Είδα πολύ καθαρά τα ράσα του, αλλά δεν είδα το πρόσωπό του. Σκέφθηκα πως καθώς η Θεία Λειτουργία είχε ήδη τελειώσει, στον Άγιο Νικόλαο στη Σεούλ, κάποιος από τους ιερείς ήλθε να με επισκεφθεί. Όμως, πριν προλάβω να ολοκληρώσω τη σκέψη μου, άρχισα να νοιώθω τα χέρια κάποιου, τον οποίον δεν μπορούσα να δω, γιατί υπήρχε κουρτίνα σ' εκείνη την πλευρά του φορείου, να μου κάνει πολύ γρήγορο και δυνατό μασάζ και στα δύο πόδια συγχρόνως.

Άμεσως αισθάνθηκα ανακούφιση και τους δυνατούς πόνους να υποχωρούν. Επειδή, όμως, δεν ήξερα ποιος μου έκανε το μασάζ και απορώντας γιατί η οδοντίατρος που με συνόδευε δεν μου ανέφερε τίποτα σχετικά μ' αυτό, τη ρωτάω στα αγγλικά:

– Ποιος αγγίζει τα πόδια μου;

Κι εκείνη μου απαντά:

– Κανείς. Δεν είναι κανείς εδώ. Είμαστε μόνο εσύ κι εγώ.

Κατά τη διάρκεια αυτού του σύντομου διαλόγου, εγώ εξακολουθούσα να αισθάνομαι το μασάζ στα πόδια μου. Όμως άμεσως μετά άρχισε να μειώνεται η έντασή του, μεχρι που σταμάτησε. Ήμουν έκπληκτη και απορημένη, όμως δεν είπα τίποτα. Κατάλαβα πως κάτι το υπερφυσικό έχει συμβεί».

Τι ωραία είν αυτα! Σας διαβάζω από μέσα. Είναι καλύτερα, παιδιά.

«Συγκινημένη συνέχισα ενδόμυχα και μετά πολλών δακρύων την προσευχή». Διαπιστώθηκε μετά από τους γιατρούς ότι ήταν καλά. «Και» -αυτό θέλω να πω- «όταν αργότερα ανέφερα σ' έναν κληρικό της ιεραποστολής τι είχε συμβεί στο νοσοκομείο με το μασάζ, προς μεγάλη μου έκπληξη τον ακούω να μου λέει φανερά συγκινημένος:

– Όταν κατά τη διάρκεια της προσκομιδής μάθαμε το περιστατικό, προσευχήθηκα στον άγιο Νεκτάριο και του είπα:

– Άγιε μου, τρέξε στο νοσοκομείο, μια κι εμείς δεν μπορούμε να της προσφέρουμε καμμιά βοήθεια".

Κι έτρεξε! Τον είδε να τρέχει και να ‘ρχεται προς το μέρος της η παθούσα. Αυτο είν’ το θαύμα. Το διαπίστωσαν όλοι και συγκινήθησαν όλοι. Ο άγιος, λοιπόν, είναι κοντά μας. Τρέχει, όσο κανείς. Και όπως σας έδειξα, αγρυπνεί.

Πάνω στη γη, πάνω στην Εκκλησία, πάνω στον καθένα μας, στην πατρίδα μας, στην κάθε ψυχή, έγινε γρήγορα παγκόσμιος. Όπως είναι κι η Ορθοδοξία μας. Η μία, Αγία, καθολική και Αποστολικη Εκκλησία. Και μας φροντίζει. Τόσο στοργικά και τόσο απαλά. Όλοι έχουμε σχετικές εμπειρίες από τον άγιό μας Νεκτάριο.

Δεν προλαβαίνεις να το ζητήσεις κάτι και σου το κάνει. Έχει πολλούς τρόπους να το κάνει. Κι άλλες φορές γίνεται αυτόκλητος προστάτης σ’ αυτούς που δεν τον ξέρουν και δεν τον επικαλούνται. Πάει μόνος του. Το ξέρετε αυτό; Πάει μόνος του! Μόνος του! Σε τι χειρουργικές επεμβάσεις, στις θάλασσες, στις στεριές, όπου θέλεις. Όπου θέλεις…

Από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη, π. Ανανία Κουστένη, “Λόγοι για τον Άγιο Νεκτάριο”, τόμος Δ’, των εκδόσεων Ακτή.